СПРАВКА

за отразяване на получени становища от обществен достъп по проект на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 1 от 04 юни 2014 г. за реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, както и реда за водене на публични регистри (Обн. ДВ. бр. 51 от 20 Юни 2014 г.) за периода от 08.07.2024 г. г. до 07.08.2024 г.

ПОДАТЕЛ	ЗАБЕЛЕЖКИ И ПРЕДЛОЖЕНИЯ	ПРИЕМА СЕ	НЕ СЕ ПРИЕМА
“ГЛОБЪЛ РЕЦИКЛИНГ” ООД **Ралица Котова**	Считаме, че направеното предложение за създаване на нови ал.6 и 7, съдържащи задължение за деклариране на не е повече от два/шест тегловни процента съдържание на „други материали, примеси или замърсители“ за конкретната пратка е необосновано и противоречащо на европейското и международно законодателство. Мотивите към проекта за изменение и допълнение на Наредба № 1 от 4.06.2014 г. за реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците са: „Съгласно Насоки на националните кореспонденти № 12 относно класификацията на отпадъци от пластмаса /Насоките/, в случай на внос е ЕС на пластмасови отпадъци (с кодове 02 01 04, 07 02 13, 12 01 05, 15 01 02, 16 01 19, 17 02 03, 19 12 04 и 20 01 39), класифицирани с код B3011 от Приложение III на Регламент (ЕО) № 1013/2006, в състава на транспортираните отпадъци съдържанието на други материали, примеси или замърсители не трябва да надвишава два тегловни процента за конкретната пратка. В съответствие с Насоките, в случай на превози на пластмасови отпадъци в рамките на ЕС (с кодове 02 01 04, 07 02 13, 12 01 05, 15 01 02, 16 01 19, 17 02 03, 19 12 04 и 20 01 39), класифицирани с код EU3011 от Приложение III на Регламент (ЕО) № 1013/2006, в състава на транспортираните отпадъци съдържанието на други материали, примеси или замърсители не трябва да надвишава шест тегловни процента за конкретната пратка. Липсата на изискване в законодателството по управление на отпадъците за представяне на документ, съдържащ информация за процентното съдържание на други материали, примеси или замърсители в горепосочените отпадъци от пластмаса, предмет на превози и внос към страната, би затруднило контролната дейност на органите на МОСВ, включително проследимостта за екологосъобразно третиране на другите материали, примеси или замърсители в отпадъците.“ В Насоките на националните кореспонденти № 12 е записано, че „са разработени, за да предоставят насоки за класификация на пластмасовите отпадъци, по-специално относно тълкуването на някои термини, съдържащи се в пластмасови		**Не се приема.** Предложените изменения имат за цел да осигурят хармонизиран прилагане на разпоредбите на Регламент (ЕО) 1013/2006 и Базелската конвенция по отношение на превозите на отпадъци и в случая конкретно относно класификацията на отпадъците за целите на превозите. Следва да се има предвид, че основният мотив за въвеждането на въпросното процентно съдържание на примеси и замърсители в отпадъците от пластмаса при осъществяване на трансграничен превоз на отпадъци е препоръката към България от страна на експерти от ОИСР за унифициране на стойностите с другите държави-членки. Както е изтъкнато от представителите на ОИСР, въпреки че Насоките на националните кореспонденти № 12 не са правнообвързващи, те

	отпадъци, които са били включени в Регламент (ЕО) 1013/2006 относно превоза на отпадъци в продължение на решение ВС-14/12 от Конференция на страните по Базелската конвенция през май 2019 г. и решение на OECD 2 ниво през Септември 2020 г., за да се осигури правна яснота и сигурност. Насоките на кореспондентите не са правно обвързващи. Задължителното тълкуване на Правото на Европейския съюз е от изключителната компетентност на Съда на Европейския съюз. Насоките се прилагат се от 3 декември 2021 г. и следва да бъдат преразгледани най-късно три години (3.12.2024 г.) от посочената по-горе дата и, ако е необходимо да бъдат ревизирани“. Недопустимо, според нас, е да се променя националното законодателство на основание Документ, в който изрично е записано, че не е правно обвързващ. Още повече, че на Шестнадесетата среща на Конференция на страните по Базелската конвенция относно контрола на трансграничното движение на Опасни отпадъци и тяхното обезвреждане, която се проведе в Женева, 1–12 май 2023 г.беше приета компилация от национални и международни спецификации, свързани с дефиниране на термините: „почти свободни от замърсяване и други видове отпадъци“ и „почти изключително“ за превози на пластмасови отпадъци от новия запис B3011, при условие че отпадъците са предназначени за рециклиране по екологосъобразен начин, както е разработено от работната група на Партньорството за пластмасови отпадъци за разглеждане от Конференцията на страните. / Приложение 1/ Всички спецификации /голяма част от тях са на страни-членки на ЕС, прилагащи Регламент (ЕО) № 1013/2006/ са насочени към разграничаване на превоза на пластмасови отпадъци с код B3011 за рециклиране по екологосъобразен начин от превоза на пластмасови отпадъци и/или с пластмасови отпадъци за други дейности. Съдържанието на термините „почти свободни от замърсяване и други видове отпадъци“ и „почти изключително“, което дават тези спецификации значително се различава от предложените изменения и допълнения към Наредба № 1 от 4.06.2014 г. за реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, и по-конкретно предложения текст на новите ал.6 и 7 към чл.22 от същата. Приемане на спецификациите, както и опита на държавите-членки в изминалите три години (след началната дата на прилагане на Насоките на националните кореспонденти № 12) предпоставят висока степен на вероятност Насоките на националните кореспонденти № 12 да бъдат ревизирани в следващите 2-3 месеца, поради което намираме предложението за изменение на Наредба № 1 от 4.06.2014		представляват **общото разбиране** на всички държави-членки за това как Регламент (ЕО) № 1013/2006 относно превозите на отпадъци следва да се тълкува. Независимо от факта, че Насоките на кореспондентите не са правнообвързващи, те отразяват общия подход на ДЧ, а е важно този общ подход да се спазва, защото съгласно чл. 28 от Регламент (ЕО) 1013/2006 при разминаване в позициите на компетентните органи по даден въпрос относно превозите на отпадъци, винаги се прилага по-строгото схващане (което по същество е съгласувано на европейско ниво именно в Насоките на националните кореспонденти.). Т.е. ако една пратка съдържа 10 % замърсители съгласно сега действащата наредба, а друг компетентен орган, заинтересован от същия превоз, настоява за прилагане на стойност от 6%, следва да се прилага именно по-ниската гранична стойност като по-строга, в противен случай може да се стигне до класифициране на превоза като незаконен.

	г. за реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците точно в този момент и на основание същите тези Насоки за ненавременнно и необосновано. Промените и на Базелската конвенция и на Регламент (ЕО) 1013/2006 относно превоза на отпадъци не съдържат идеята да се пречи на екологосъобразното рециклиране и осигуряване на висококачествени рециклирани суровини за операторите на местните пазари, а напротив, да се ограничи замърсяването на околната среда с нерегламентирано движение на пластмасови отпадъци / рециклируеми и нерециклируеми/. Нито в националното законодателство, нито в Общностното, нито в документите на Базелската конвенция се съдържа легална дефиниция на термините „други материали, примеси или замърсители“, поради което смятаме, че предложените изменения и допълнения ще създадът допълнителен риск от възникване на противоречия и затруднения при прилагането на разпоредбата в практиката. На основание гореописаните мотиви изразяваме становище, че § 2 и свързаните с него промени, предвидени с § 5 от проекта на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 1/2014 г. следва да отпаднат.		Важно е да се отбележи, че на 20 май 2024 г. влезе в сила Регламент (ЕС) 2024/1157 на Европейския парламент и на Съвета от 11 април 2024 година относно превозите на отпадъци и за изменение на регламенти (ЕС) № 1257/2013 и (ЕС) 2020/1056 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1013/2006. В него са заложени същите процентни стойности относно отпадъците от пластмаса, като тези, посочени в НИД на Наредба № 1 от 04 юни 2014 г. и Насоките на националните кореспонденти № 12. Тъй като регламентът е пряко приложим, независимо от текстовете на националното ни законодателство, с оглед прилагането на новия регламент в близко бъдеще посочените граничните стойности за замърсители ще трябва да се прилагат не само при внос и превози за България, но и на територията на целия Европейски съюз. Навременното въвеждане в България на общоприетите за ЕС гранични стойности по отношение на отпадъците от пластмаса има за цел да подготви бизнеса за задължителното им прилагане.

KalinGavrakov	Не ми е ясно как ще спазите изискванията на: 1. Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) 2. Закона за защита на личните данни Съгласно Регламент (ЕС) 2016/679, екологията не е въздигната област от такъв обществен интерес, която изисква събиране на лични данни, каквито са три имена и ЕГН, както за пример са данъчни цели, наказателно преследване, обществена сигурност и т.н. В чл.6 от регламента се дефинират случите, в които може да се изискват и обработват лични данни. По така предложеното изменение, не мога да категоризирам интереса на МОСВ/ИАОС в нито една хипотеза дори в чл.6, пар.1, буква "в", защото в Закона за управление на отпадъците /ЗУО/ не е въведено подобно задължение към ИАОС - да събира лични данни на физически лица предали отпадък, които да бъдат въвеждани в НИСО. Забранено (с условия) е да се обработват лични дани на лица под 16 г., а за лица под 14 г. пък забраната е абсолютна. Няма забрана в ЗУО лица под 16 или 14 год. възраст да предават отпадъци. НИСО е онлайн система, а не регистър! МОСВ/ИАОС чрез изискваните за подаване в НИСО лични данни, практически ще стане администратор на лични данни по смисъла на регламента, а операторите - обработващ лични данни от името на администратора. Къде и на какъв носител ще съхраняват операторите трите имена и ЕГН, докато ги въведат в НИСО? Това е отговорност на администратора!!! Кой ще ограничи достъпа до събраните лични данни и ги защити, като всеки редови инспектор от РИОСВ и неуточнен брой служители в ИАОС ще могат да извършват справка и да извлекат личните данни, без да има законен интерес? (чл.63 и следващите от ЗЗЛД).	**Приема се по принцип.** Текстът е прицизиран в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679.	

	НИСО следва да бъде сертифицирана система за обработка на лични данни и да се спазят всички изисквания, включително и за изтриване на лични данни по заявено искане на субекта (конкретно физическо лице). МОСВ и ИАОС сте поели по напълно погрешен път в реализирането и развитието на НИСО (трябваше да е само регистър, а не онлайн система) и ако досега някак си е избегнат скандал (за драстични нарушения на редица регланменти/директиви и закони), то за личните данни ще бъдете разсипани от сигнали до КЗЛД и дела в съда. На НАП им се размина да платят санкцията от 5 милиона лева, защото те собствено трябваше да я съберат от себе си и падна по давност (пълен смях!), но МОСВ/ИАОС няма да могат да разчитат на подобен "късмет". Призовавам изготвилите проекта да го съгласуват поне с КЗЛД, за да се убедят колко е абсурден.		
Българска Стопанска Камара	1. Относно предложените промени в чл. 10 от Наредба № 1/2014 г. (§ 1 от проекта на наредба за изменение и допълнение на Наредба № 1/2014 г.) Предлага се създаване на нова ал. 9 на чл. 10 със следното съдържание: „(9) При попълване на информация в отчетните книги по чл. 7, т. 8 за код на отпадъка 20 01 40 се попълва отделен ред за всяко физическо лице, от което е постъпил отпадъкът, като задължително се посочват имена, ЕГН на физическото лице и стойност на сделката“. Изискването създава непропорционална административна и финансова тежест за бизнеса и би създало съществено затруднение в ежедневната дейност на дружествата, свързана с ангажиране на човешки и технически ресурс за изпълнение на това изискване. Изпълнението на това задължение налага паралелното обработване, съхранение и повторно изпращане на вече предоставени данни за количествата на събраните отпадъци, както и на лични идентификатори (имена и ЕГН-та) за голям брой физически лица. Това налага предприемането на допълнителни административни и организационни мерки от страна на бизнеса, както и на допълнителни разходи за	**Приема се по принцип.** Текстът е прицизиран в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679.	

	защитата на данните с цел предотвратяване на неправомерен достъп и възможни злоупотреби. На следващо място, въвеждането на такъв обем от информация създава реален риск от блокиране на работата на Националната информационна система "Отпадъци" (НИСО), чрез която се води отчетността на отпадъците. Освен това, в противоречие с действащото право и регламент на ЕС се налага паралелно събиране на една и съща информация и данни, които вече са налични в компетентните държавни органи и могат да бъдат предоставени от НАП на други институции в т. ч. МОСВ/РИОСВ. В тази връзка отбелязваме, че операторите на площадки за събиране и съхранение на отпадъци са задължени да изготвят справка по образец за изплатените през годината доходи на физическите лица по чл. 73, ал. 1, от ЗДДФЛ, за прехвърлени права и имущество, която ежегодно се представя на НАП до 28 февруари за предходната финансова година. Тя (справката) може да бъде предоставена на МОСВ чрез междурегистровия обмен на данни - REGIX и използвана за: - изготвяне на оценка на риска, вкл. по отношение на лицензирани оператори по ЗУО, действащи площадки, административни области и общини, населени места, начислени суми на отделни физически лица; - упражняване на контрол върху количествата и вида (кода) на отпадъка, изплатените суми, случаите на надвишаване на определения таван за касови плащания и за други цели в съответствие с предоставените общи контролни правомощия на компетентните органи по ЗООС. На тази основа изразяваме позицията, че § 1 и свързаните с него промени, предвидени с § 3 и § 4 от проекта на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 1/2014 г. следва да отпаднат. 2. Относно предложените промени в чл. 22 от Наредба № 1/2014 г. (§ 2 от проекта на наредба за изменение и допълнение на Наредба № 1/2014 г.)		**По т. 2 – не се приема.** Дефиницията за „внос“ на отпадъци е определена в чл. 2, пара. 30 от Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година относно превози на отпадъци („внос“ означава всяко влизане на

	Считаме, че направеното предложение за допълване на разпоредбата с „внос в България“ е излишно, тъй като вносът на отпадъци в България предполага извършване на превоз на отпадъци с цел внос в страната по смисъла на Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно превози на отпадъци. Съгласно Регламент (ЕО) № 1013/2006, Член 2, „Определения“: …. 34. „превоз“ означава планираното или осъществено транспортиране на отпадъци, предназначени за оползотворяване или обезвреждане: а) между дадена страна и друга страна; или б) между дадена страна и отвъдморски страни и територии, или други територии под юрисдикцията на тази държава; или в) между дадена страна и всяка сухоземна територия, която не е част от коя да е страна по международното право; или г) между дадена страна и Антарктика; или д) от дадена страна през коя да е от териториите, упоменати по-горе; или е) в рамките на дадена страна през коя да е от териториите, упоменати по-горе и който започва и завършва в същата страна; или ж) от географска област, която не е под юрисдикцията на нито една страна, до дадена страна; … С оглед на това, направеното допълнение е необосновано и създава риск от възникване на противоречия и затруднения при прилагането на разпоредбата в практиката, поради което считаме, че трябва да отпадне.		отпадъци в Общността, с изключение на транзита през Общността), съответно не се въвежда ново понятие. Независимо от дефиницията за "превоз на отпадъци" в Регламент (ЕО) № 1013/2006 се реферира към "внос в Общността", когато превозите са от трети държави за ЕС/ДЧ и за "превози в рамките на Общността", когато става въпрос за превози на отпадъци между ДЧ. Това именно е с оглед улесняване на правилното прилагане на разпоредбите на регламента и на различните режими, които се прилагат в отделните случаи. Конкретно за измененията на наредбата е ключово да се направи стриктно разграничение кога се използва код EU3011 и кога B3011, а това се определя именно от факта дали превозите са от трета държава за България (внос в България) или от друга ДЧ за България (превоз към България). Използването на двата термина по този начин е общоприет подход както в Регламента, така и от страна на бизнеса и на контролните органи.

	3. Считаме също, че трябва да отпаднат и направените предложения за изменения и допълнения на чл.22 (ал. 5, 6 и 7), с които се въвежда в тежест на получателя на отпадъка подаване на декларация до РИОСВ относно състава на транспортирания отпадък, като за неизпълнение или неточно изпълнение на задължението получателят на отпадъка носи отговорност, включително административно - наказателна и наказателна. Получателите на отпадъците получават достъп до превозваните отпадъци едва при тяхното пристигане в крайната дестинация на превоза, т.е. на мястото на получаване. Те могат да извършат проверка на транспортирания отпадък и да получат сигурна информация за съдържанието на пратката едва при нейното получаване. Още повече, че получателят на отпадъка не винаги разполага с информация за точния ден на натоварване на отпадъка, за да може да изпълни в срок вмененото му задължение за подаване на декларация до РИОСВ.		**3. Не се приема.** В действащата наредба е посочено, че лицата, уреждащи превози имат задължение за предоставяне на въпросната информация. С предложения текст в НИД се цели да се увеличи кръгът на лицата, които могат да изпращат информацията, като при невъзможност от страна на лицето, което урежда превоза същата да бъде предоставяна от получателя на отпадъка (лицата, уреждащи превози **или** получателите на отпадъците).
Българска Асоциация по Рециклиране	В проекта на НИД на Наредба № 1 се въвежда изискването при попълване на информация в отчетните книги за код на отпадъка 20 01 40 да се попълва отделен ред за всяко физическо лице, от което е постъпил отпадъка, като задължително да се посочват имена, ЕГН на физическото лице и стойност на сделката. Считаме, че § 1 и свързаните с него промени, предвидени с § 3 и 4 от проекта на НИД на Наредбата следва да отпаднат. Мотиви: Предлаганото допълнение за предоставяне на лични данни на физическите лица в НИСО противоречи на Регламент (ЕС) 2016/679 и на Закона за защита на личните данни. Предоставянето на лични данни за цели на определени органи може да стане само с изрична регламентация на законово ниво. Следва да се прецени и ефективността на предложените допълнения и от гледна точка на сивия сектор. Тази регламентация ще увеличи сивия сектор, тъй като физическите лица ще намерят къде да предадат отпадъците си без да предоставят личните си данни. Същевременно, ако физическото лице не даде съгласие за предоставяне на личните му данни в НИСО, то тези разпоредби няма как да бъдат изпълнени. Регистрираните като администратор на лични данни дружества нямат право да предоставят личните данни на физическите лица на трети лица без изричното им	**Приема се по принцип.** Текстът е прицизиран в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679.	

	писмено съгласие. При предоставянето на личните данни в НИСО без изричното съгласие на лицата ще бъде нарушен Закона за защита на личните данни. НИСО е разработена за отчитане на количествата, вида, свойствата, произхода на отпадъците, както и начина на третирането им. С въвеждането на имената и ЕГН на физическите лица, предаващи ОЧЦМ, НИСО ще се превърне в една незащитена база с лични данни. Допълнително, се предвижда предоставяне на данни за стойността на всяка сделка с физическо лице, което представлява огромна административна тежест и разходи за икономическите оператори, извършващи събиране и транспортиране на отпадъци. Това е така, защото за организиране на такъв вид отчетност ще трябва да се доработват складовите програми или други системи на операторите за генериране на допълнителните данни. От друга страна фирмите, които нямат програми, генериращи данните за импорт в НИСО, поради големия обем информация ще трябва да отделят допълнителен финансов и човешки ресурс за обезпечаване на тези процеси, защото редовете, които ще трябва да се попълват ще се увеличат многократно. Това ще доведе до допълнителна административна тежест за бизнеса, която ще затрудни и забави обслужването на физическите лица и ще възпрепятства предаването на вторични суровини и съответно на усилията за увеличаване на събраните и рециклирани отпадъци. Считаме, че предложените допълнения ще наложат разходване на допълнителни финансови средства от задължените субекти, а също и използването на средства от държавния бюджет за доработка на НИСО чрез включване на новите графи в посочените приложения в § 3 и § 4. В точка III от Мотивите към НИД на Наредба № 1 се твърди, че изменението не води до въздействие върху държавния бюджет, тъй като за прилагане на наредбата не се изисква използването на средства от държавния бюджет. Към момента Националната информационна система за отпадъци (НИСО) няма техническа възможност да се отчитат всичките предвидени данни на физическите лица - имена, ЕГН и стойност на сделката. Това изменение на Наредба № 1 ще доведе до необходимост от доизграждане на НИСО, което от своя страна е свързано с финансиране, което не е предвидено. Обръщаме внимание и на факта, че с предложените допълнения не могат да бъдат постигнати целите, изложени в мотивите към проекта на НИД на Наредба № 1, за контрол от РИОСВ по спазване на чл. 38, ал. 5 от ЗУО, тъй като за проследяване разплащанията по сделки с ОЧЦМ до границата от 1 200 лв. на една календарна година за едно физическо лице, е важен начина на плащане – касово или безкасово. В случая се регламентира да се посочват имена, ЕГН на физическото лице и		

	стойност на сделката, но не и начина на плащане, т.е. невъзможно е да се осъществява посочения контрол като няма данни за метода на плащане. С оглед изложеното, предлагаме да отпаднат § 1, § 3 и § 4 от проекта на НИД на Наредба № 1 и въпросния контрол да се осъществява на годишна база въз основа на справките за изплащане доходи на физическите лица по чл.73, ал.1 от ЗДДФЛ.		